

POSTANOWIENIE

Dnia 6 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie M. P.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 6 kwietnia 2023 r.

wniosku skazanego

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 19 czerwca 2019 r., sygn. II AKa 240/18

na podstawie art. 35 § 1 k.p.k., art. 544 § 2 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

stwierdzić swoją niewłaściwość, a wniosek o wznowienie postępowania przekazać Sądowi Apelacyjnemu w Poznaniu.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 maja 2018 r. sygn. akt XVI K 254/17, Sąd Okręgowy w Poznaniu skazał M. P. za popełnienia trzech przestępstw na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności. Postanowieniem z dnia 19 czerwca 2019 r., sygn. akt II AKa 240/18, Sąd Apelacyjny w Poznaniu z uwagi na skuteczne cofnięcie apelacji przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego (k. 1321 v), pozostawił wniesiony środek odwoławczy bez rozpoznania.

Zarządzeniem z dnia 22 lutego 2023 r. w sprawie II AKa 240/18 Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Poznaniu wniosek skazanego M. P. w przedmiocie wznowienia postępowania, przekazał wg właściwości Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią art. 544 § 2 k.p.k. Sąd Najwyższy jest sądem właściwym w kwestii wznowienia postępowania zakończonego orzeczeniem sądu apelacyjnego lub Sądu Najwyższego. Tymczasem w tej sprawie na etapie postępowania odwoławczego przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu wydane zostało li tylko postanowienie o pozostawieniu apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego bez rozpoznania; sąd ten nie rozpoznawał merytorycznie apelacji. W orzecznictwie Sądu Najwyższego trafnie wskazuje się, że orzeczeniem kończącym postępowanie karne w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k. jest takie orzeczenie, które rozstrzyga co do odpowiedzialności karnej i to w zakresie, w którym korzysta z powagi rzeczy osądzonej, a więc nie jest nim postanowienie sądu odwoławczego o pozostawieniu apelacji bez rozpoznania na skutek jej cofnięcia przez podmiot, który ją wniósł (m.in. postanowienia: z dnia 21 października 2008 r., IV KO 59/08; z dnia 29 stycznia 2008 r., IV KO 118/07; z dnia 28 kwietnia 2010 r., II KO 114/09; z dnia 30 września 2015 r., II KO 54/15).

Skoro zatem w rozpoznawanej sprawie postępowanie sądowe zakończono prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu, bowiem tylko ten sąd rozstrzygał o odpowiedzialności karnej oskarżonego, to w myśl art. 544 § 1 k.p.k. właściwym do rozpoznania wniosku o wznowienie tego postępowania jest Sąd Apelacyjny w Poznaniu, a nie Sąd Najwyższy. Ubocznie tylko należało zauważyć, że w rozpoznawanej sprawie o tym, który z sądów jest właściwy do rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania rozstrzygał już Sąd Najwyższy orzekając w dniu 14 stycznia 2021 r., VKO 123/20 co do wniosku skazanego z dnia 6 listopada 2020 r.

Z tych powodów orzeczono jak w sentencji.

[SOP]

[ms]

